U subotu 25. srpnja na svetog Jakova pri samom vrhu Zavelima u predjelu Zvizdina poda služena je Sv. Misa. Misu je služio pater Ante Šiško pred šezdesetak okupljenih vjernika.
Piše: Milan Jurčević | Foto: studio proelkom & studio aheropita

Nije bilo lako doći, uprtiti torbu na sebe i kamenitim putem ponad prizavelimskih zaselaka Pilanovića, Jurčevića i Bikića, kroz Studene bukve pa sve do križa i oltara gore podno čuvenih i opjevanih bunara Paripovca. S noge na nogu zajedno sa našim paterom pod nebesku kapu Zavelima u njedra ovog našeg Tabora kako ga je pater nazvao, ovog našeg Horeba, ovog našeg gromovitog Sinaja. A gore je lijepo sunce sjalo, Zavelim je širio svoje grudi i tiho disao u krošnjama Studenih bukava. Trava je mirisala dok se blagi vjetar zaplitao o njene vlati i blažio umorne noge, suhe nosnice i znojava čela.
Pater je započeo misu, govorio je o prvom apostolu mučeniku svetom Jakovu, o njegovu životu, o njegovu grobu u dalekoj Španjolskoj, a posebno se osvrnuo na njegov susret s Kristom na

gori Taboru. Mi vjernici sjedili smo na travi oko oltara podno nogu Gospe Lurdske, a pater kao da se i sam preobrazio od običnog, pomalo umornog sluge Božjega u nekog silnog i velikog biblijskog proroka.
Riječi su bile, i snažne, i ohrabrujuće, i blage, i utješne kao da smo stajali pred Mojsijem ili Ilijom. „Dobro nam je ovdje biti“, rekao je pater ponavljajući riječi apostola na gori Taboru. Dobro je biti na ovom najljepšem kutku na kugli zemaljskoj, nad ovim našim selima željnim dječijeg plača i novog života. „Dobro je biti ovdje gore“, nastavio je pater ali je isto tako potrebno sići dolje, u svijet među ljude i djelima više nego riječima svjedočiti ljubav. Ljubav, koju je svijetu donio i svojim apostolima prenio prije 2 000 godina onaj Nazarećanin, siromašni drvodjelja, ljubav za koju je umro apostol Jakov. Ljubav koja je došla među nas okupljene na Zavelimu i koju smo primili pod prilikom kruha i vina.
Bilo je tu smijeha, druženja, starih prijatelja, višestrukih kumova, bilo je i suza, probuđenih emocija u znak sjećanja na one koji su još prošle godine bili sa nama. Posebno se molilo za naše odseljene na svim stranama svijeta. Upućena je molitva, upućen je poziv svima njima da se vrate na pragove i u kuće svojih djedova, jer kako je pater Ante rekao ovdje srce kuca jače, ovdje rade geni kameni. Ovdje je korijen i kamen, ovdje nam je početak i kraj.

{gallery}misa_zavelim_15{/gallery}